

פרשת עקב

וּבְרַךְ פְּרִי-בִטְנֶךָ וּפְרִי-אֲדָמָתְךָ דָגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וַיִּצְהָרְךָ (ז, יג)

עה"פ שמסיים את הפרשה הקודמת 'אשר אנוכי מצווך היום לעשותם', פירש רש"י 'היום לעשותם ולמחר לעולם הבא ליטול שכרם'. ולכאורה ה"ז סותר למה שנאמר כאן 'וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירושך ויצהר וגו' על האדמה וגו' דמשמע דהשכר יהיה בעוה"ז.

ונראה, דהכלל דשכר מצוה בהאי עלמא ליכא היינו דוקא ליחיד, אבל הציבור בכללותו אם עושים רצונו של מקום טוב להם אף בעוה"ז.

לפ"ז יבואר דאין כל סתירה בין הפסוקים, דלעיל נאמר 'ושמרת את המצוה ואת החוקים ואת המשפטים אשר אנוכי מצווך היום לעשותם' והיינו בלשון יחיד, לפיכך אין שכרו בעוה"ז. אבל כאן נאמר 'והיה עקב תשמעו' בלשון רבים, לפיכך אף מתן שכרם בעוה"ז. ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך תירושך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרות צאנך על האדמה אשר נשבע לאבותיך לתת לך

מקור: יעלת חן